

רב"ט מילנר רועי ז"ל
בן 19 בנפלו

רב"ט מילנר רועי ז"ל

בן תמר ואוריון

נולד בחדרה

ב-כ"ט בשבט תשי"ח, 19/2/1958

התגייס ב-פברואר 1976

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ג באייר תשל"ז, 10/5/1977

שרת בחטיבת הצנחנים

יחידה: גד' 890

מקום נפילה: בקעת הירדן

נקבר בחדרה

חלקה: 3, שורה: 4, קבר: 3.

הותיר הורים, שני אחים ואחות

קורות חיים

בן אוריון ותמר. נולד ביום כ"ט בשבט תשי"ח (19.2.1958) בחדרה. הוא למד בבית הספר היסודי 'אחד העם' ובבית הספר היסודי 'צפריים' שבמקום. את לימודיו התיכוניים החליט לעשות בבית הספר לקציני ים בעכו. על דרכו בבית הספר הזה כתב מדריכו להוריו לאחר מותו: "חלפו שנים מספר מאז נפרדתי מרועי, אך טרם סר העצב מלבי על נפילתו. שיכלתי חניכים וחברים. את כולם אהבתי, אך אהבתי לרועי היתה מיוחדת במינה. נרקמו בינינו יחסים מיוחדים. רועי ראה בי אח בוגר, ואני ראיתי בו אח צעיר ואהוב... הוא היה מנהיג בתוך כיתתו ועשה את מלאכתו בשקט ובלי שוץ. מדריכים ומורים מקרב הסגל בפנימייה אהבו אותו בזכות חנו המיוחד ופשטות הליכותיו. הוא ידע להיות שובב מתוק אך ידע גם להיות רציני, ליטול אחריות ולבצע דברים ברצינות. שאיפתו היתה להיות איש ים, ואני האמנתי כי באחד הימים יעמוד על גשר הפיקוד ויפקד על ספינה. אהבת הוריו וחום משפחתו חסרו לו עד מאוד. בתום השנה השנייה עזב רועי את בית הספר וחזר לבית הוריו.

ביום מותו באתי לביתו וראיתי היכן צמח וגדל אילן מופלא זה: בית חם, מדשאות מוריקות, עצים עבי גזע ועשירי צמרות, בית שידע לגבור על האסון הנורא באיפוק, בפשטות ובגבורה. ראיתי את אורת הרעות האמיצה שאפפה את הבית, ורק לאחר מכן יכולתי להבין ממה התנתק רועי בבואו לפנימייה ומה האיץ בו לשוב הביתה.

היתה לי הזכות המיוחדת להדריך ולחנך אותו שנה אחת בלבד, אך היתה זו שנה טובה, מלאת חדוה. בלוריתו ושערותיו המשתפלות בצדי ראשו, גבותיו המשורטטות, חיכו המקסים, עיניו החכמות והמדברות ניבטים אלי מהתמונה שלו מבית הספר. אהבתי לרועי

רב"ט מילנר רועי ז"ל

היתה גדולה ומיוחדת, ובהזכרי בו עיני לחות.
להורים, שיכלתם בן, ואני - אח צעיר שכה אהבתי."
לאחר שעזב את בית הספר לקציני ים עבר רועי למדרשת רופין, ושם למד לימודים הומניים והשתלם בלימוד החינוך הגופני.
רועי גוייס לצה"ל בראשית פברואר 1976 והתנדב לחיל הצנחנים. לאחר הטירונות עבר קורס צניחה ולאחר מכן השלים קורס חבלה. על משך שירותו כצנחן כתב אחד מחבריו ליחידה: "רועי ואני גוייסנו יחד, עוד ביום הראשון, בבסיס הקליטה והמיון, סיפר לי על רצונו העז להיות צנחן. ייתכן שבגללו אני היום צנחן וגאה בכך. לרועי היו חולשות כמו לכל אחד מאתנו, הוא היה 'חרפן', פשוט אהב לישון הרבה. אך מצד אחר היה נוקשה, גאה ומלא מרץ; אהב את האימונים הקשים, ורצה לבצע הכול ברמה גבוהה, שנא להיות מובס; הוא היה עקשן ומוכן להילחם עד הסוף למען צדקתו. היה בעל מרץ שופע, אהב לשמוח, לרקוד ולצחוק".
רועי נפל ביום כ"ג באייר תשל"ז (10.5.1977), בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין שבחדרה. השאיר אחריו הורים, שני אחים ואחות. לאחר מותו הועלה לדרגת רב טוראי.
במכתב תנחומים למשפחה כתב מפקדו: "אתם שייכים למשפחת הצנחנים המפוארת, אשר הקריבה קרבנות רבים על מזבח ביטחון העם והמדינה. אני מקווה, שבזכות בנכם ואחיו הצנחנים לא נדע עוד מלחמה. חיילי היחידה ומפקדיה ימשיכו ללכת בדרך שהתווה לנו רועי, דרך ההתנדבות, האומץ וההקרבה".

רועי מילנר

רועי, בנם של תמר ואוריון, נולד בחדרה בכ"ט בשבט תשי"ח (19-02-1958). נצר למשפחת מייסדי חדרה.

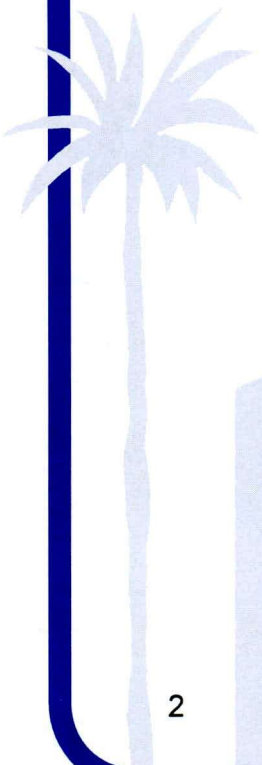
רועי למד בבית הספר הממלכתי "אחד-העם", בתיכון העיוני בחדרה ולאחר מכן בבית הספר לקציני ים בעכו. כאשר התגייס רועי לצה"ל מצא מקומו ביחידת הצנחנים. רועי נהרג בהתרסק מסוק בבקעה, עת ניספו באסון 53 לוחמים, ביום כ"ג באייר תשל"ז (10-05-1977).

חזותו החיצונית - היה בה חן מיוחד, שהביא להתבלטותו גם כשהיה בחבורה גדולה. כאשר הגיעה קבוצה גדולה של נערים לבקור בבית הספר לקציני ים בעכו, תפס הוא מיד את תשומת לבו של המדריך. "בתוך הקבוצה הגדולה שירדה מהאוטובוס בלט נער מקסים, אשר עיניו דברו אלי מיד". אך עם זאת שקט היה, מאלה המדברים בקול נמוך, מאלה שאינם מרכזים תשומת לבה של החברה. היתה בו, ברועי, התבוננות רגישה וקשובה לזולתו - לבני משפחתו ולחבריו - וזו הצמיחה

רועי מילנר

בקרבו רצינות ומסירות. הוא לא נכנע לדעת הרוב ולא הצטרף
לטעם הכללי, אלא נהג על פי אמות מידה אישיות. היתה בו,
ברועי, עצמאות מחשבתית ומוכן היה לתת את הדין על דעותיו
במלוא האחריות האישית.

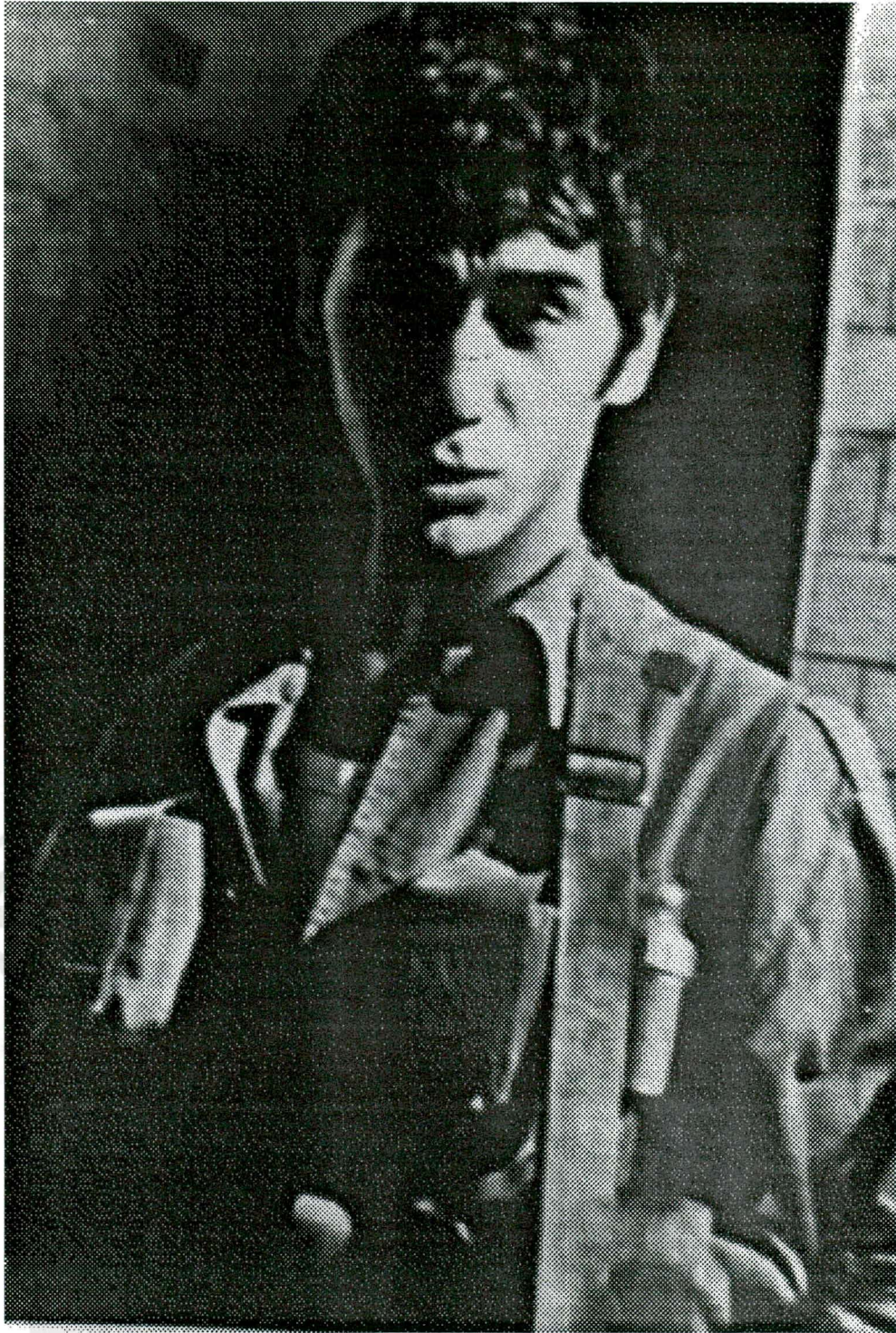

יד לבנים - חדרה

רועי מילנר

בן תמר ואוריון מילנר

19/02/58
10/05/77

כ"ט בשבט תשי"ח
כ"ג באייר תשל"ז

נולד ביום
נפל ביום